

Hr. Thomas Adelskov prøver hele tiden at lave et lille nummer, nemlig det nummer, der hedder, at vi nu lovliggør en retstilstand. Jeg vil gerne spørge: Var disse aftaler lovlige under den tidligere socialdemokratiske regering, og var de også hemmelige? Det er selvfølgelig klart, at hvis det er noget, den borgerlige regering nu har indført, at arbejdsgivere kan lave nogle hemmelige ting, ville vi stå i en mærkelig situation, og så ville jeg nok føle mig lidt nedbøjet.

Nej, sandheden er, at de var fuldt ud lovlige under den tidligere socialdemokratiske regering. De var oven i købet hemmelige og havde kraft mellem parterne. Det, vi gør, er at forbyde det hemmelige, og jeg kan ikke forstå, at det ikke skulle være en forbedring for lønmodtageren.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Jeg noterede mig, da den konservative ordfører var på talerstolen, at man ikke ville være afvisende over for, at det her kun var første skridt på vej til et egentligt forbud mod jobkarter.

Derfor vil jeg spørge beskæftigelsesministeren, om han har samme holdning, at man altså kan betragte det her på den måde, at regeringen i første omgang kun vælger at ophæve hemmeligholdelsen, men er indstillet på, når den her revisionsfrist om 2 år er udløbet og vi har fået alt det her giftige stads til syne, at forbyde det helt og aldeles.

Er det ministerens opfattelse, at det også er det, der vil ske?

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

En af de vanskeligheder, vi har haft under det her arbejde, og som hr. Lars Barfoed fremdrog under debatten, er jo, at vi godt ved, at der findes klausuler, men vi har ikke kunnet finde ud af, hvor stort omfanget er af de her klausuler. For at få lidt fast grund under fødderne, gør vi det altså nu på den måde, at vi bringer disse aftaler frem i lyset, og skulle det vise sig om 5 måneder, om 4 måneder, om 7 måneder, at det myldrer frem med ting, som er helt uacceptable, skrider vi da ind tidligere, og det har vi jo også taget højde for i det ændringsforslag, som vi har aftalt.

Jeg beder bare om forståelse for, at det udvalgte, vi har nedsat, og som har kulegravet det her område, ikke har kunnet danne sig noget overblik over, hvad omfanget er af det problem,

vi taler om her. Det er jo lidt forbløffende, når man diskuterer lov kvalitet og lovsjusk, og jeg ved ikke, hvad vi har hørt i debatten i dag, at man så lige præcis forfølger det spor, at vi skal lovgive om noget, som vi ikke kender omfanget af. Det er derfor, vi har valgt den procedure.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Så skal jeg bare have ministerens bekræftelse af, at ministeren ligesom Det Radikale Venstre principielt er modstander af jobkarter bortset fra de der ganske enkelte situationer, eksempelvis i forbindelse med virksomhedsoverdragelse eller opkøb eller lignende, og mener, at det bør være forbudt at lave jobkarter, hvor to eller flere arbejdsgivere aftaler ikke at ansætte hinandens medarbejdere.

Ministeren har så bare tænkt sig at tage det i bidder, således at vi nu i første omgang får fjernet de hemmelige aftaler, altså får synliggjort omfanget, og så er ministeren sådan set klar til at slå til allerede om et halvt år, når vi finder ud af, hvor udbredt det er. Er det en korrekt opfattelse?

Og helt specifikt vil jeg lige spørge ministeren: Hvis det nu viser sig, at det navnlig er et problem eksempelvis i it-branchen eller i revisorbranchen, er ministeren så også indstillet på, at vi alligevel laver et forbud forstået på den måde, at det er et problem for visse typer af ansatte, men ikke for arbejdsmarkedet generelt?

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil beskrive det på en lidt anden måde.

Det her lovforslag bygger på en erkendelse af, at der i nogle situationer er en beskyttelsesværdig interesse, hvor en virksomhed kan beskytte sig mod, at kunden render med medarbejderne.

Derfor har vi det som udgangspunkt, og hvis fru Elisabeth Geday også har det som udgangspunkt, så anerkender fru Elisabeth Geday jo også, at der kan være et legitimt brug for de her klausuler. Det må være konsekvensen af det. Jeg ved godt, at fru Elisabeth Geday sådan lige pakker det ind og siger: Vi er enige om, at der er nogle småting. Men det er jo ret centralt, at fru Elisabeth Geday erkender, at der er et behov for de her klausuler.

Så må man sige, at det skridt, vi så går videre, er, at vi nu får det frem i lyset, og jeg kan ikke